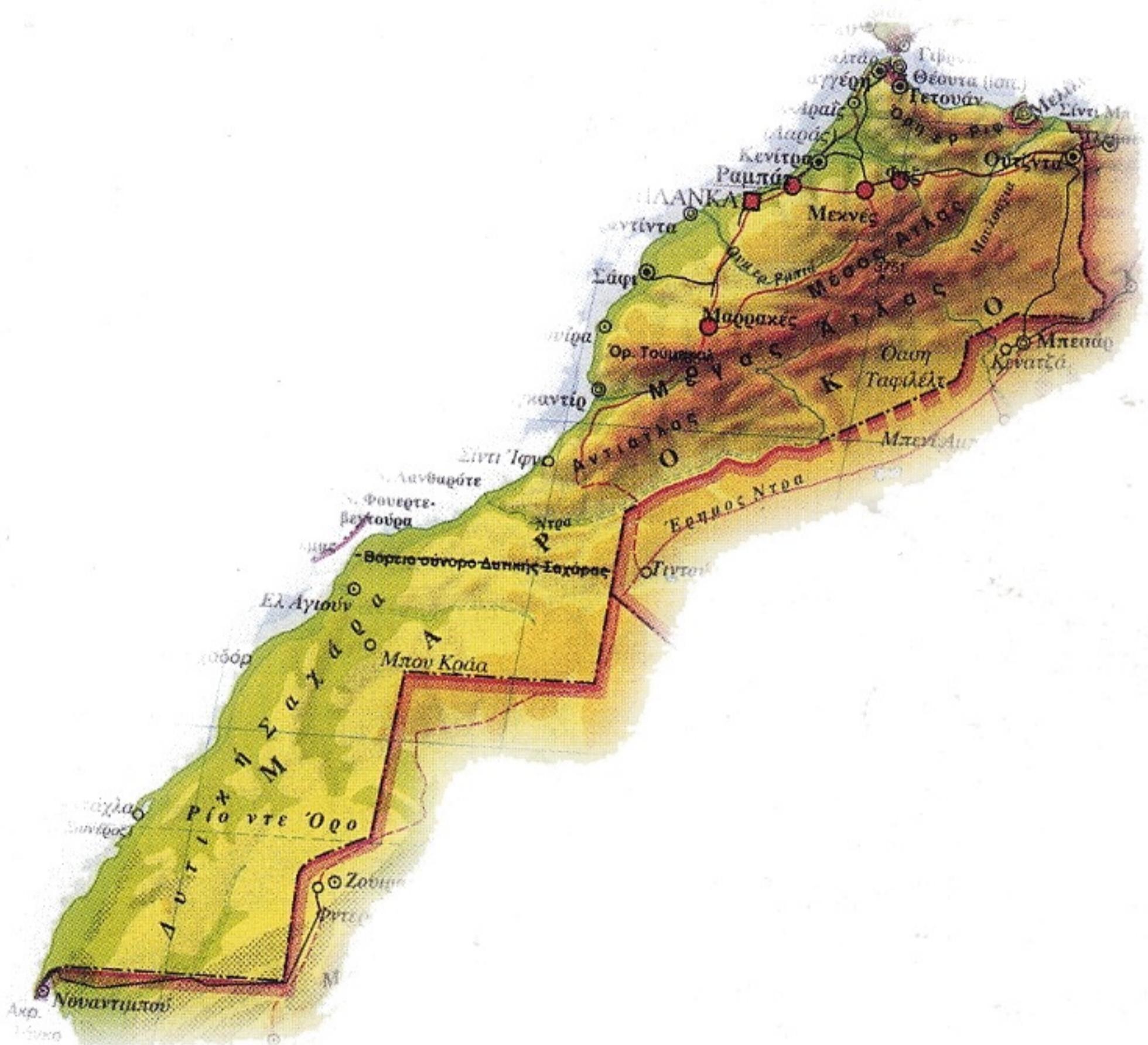

Μαθόχο

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ • ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ:
ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Χασάν

ΟΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ-ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Σχηματικός χάρτης των χωρών της Μεσογείου

2. Γεωμορφολογικός χάρτης του Μαρόκου

3. Ταγγέρη

4. Μικρό λιμάνι με καΐκια
5. Δρομάκι μιας πόλης

6. Ψαροκάικα

7. Ο Άτλαντας

8. Εικόνα με ανέμους-καλλιέργειες-οάσεις στο Μαρόκο

Το όνομά μου είναι Χασάν, είμαι 12 χρονών και πατρίδα μου είναι η Μαγκρεμπία, η χώρα της βόρειας Αφρικής που έχει ακτές και στη Μεσόγειο θάλασσα και στον Ατλαντικό ωκεανό. Μην ψάξετε να τη βρείτε στο χάρτη με αυτό το όνομα γιατί θα κουραστείτε άδικα. Μαγκρεμπία τη λέμε εμείς, οι κάτοικοί της, οι χάρτες όμως την ονομάζουν Μαρόκο εξαιτίας μιας παρεξήγησης. Κάποτε δηλαδή πρωτεύουσα της χώρας μου ήταν η πόλη Μαρρακές ή Μαρόκο που ήταν πολύ γνωστή σε ολόκληρο τον κόσμο. Με τον καιρό το όνομα της πόλης επικράτησε και οι ξένοι συνήθισαν να λένε έτσι ολόκληρη τη χώρα.

Σήμερα, επίσημη πρωτεύουσα του Μαρόκου είναι το Ραμπάτ, αλλά για μας τους Μαροκινούς πρωτεύουσες είναι και η Φεζ, και το Μεκνές και το Μαρρακές, τρεις πόλεις που κάποτε έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στην ιστορία μας. Έτσι, συμβαίνει κάτι ασυνήθιστο. Έχουμε τέσσερις πρωτεύουσες, μία επίσημη και τρεις ιστορικές. Και ο βασιλιάς της χώρας μας συνηθίζει να μένει από λίγο σε όλες, δείχνοντας μ' αυτόν τον τρόπο ότι σέβεται και τιμά την καθεμία χωριστά.

Η πόλη που ζω εγώ με την οικογένειά μου είναι το Σαφί, ένα λιμάνι στον Ατλαντικό ωκεανό που κάποτε ήταν γνωστό ως ορμητήριο πειρατών.

Σήμερα βέβαια πειρατές δεν υπάρχουν και η ζωή των κατοίκων του Σαφί είναι πολύ ειρηνική. Τα καράβια τους ανοίγονται καθημερινά στον ωκεανό όχι για να κουρσέψουν πλοία αλλά για να ψαρέψουν μεγάλες ποσότητες ψαριών. Ένα από αυτά τα ψαράδικα ανήκει στον πατέρα μου, πράγμα που, τώρα που μεγάλωσα, μου δίνει συχνά την ευκαιρία να κάνω μακρινά ταξίδια στην απέραντη αυτή θάλασσα. Πρέπει άλλωστε να μάθω τη δουλειά του ναυτικού όχι γιατί πρέπει αλλά γιατί μου αρέσει. Όπως λέει και ο παππούς μου, η θάλασσα είναι στο αίμα της οικογένειάς μου αιώνες τώρα.

Όση μεγάλη όμως κι αν είναι η σημασία της θάλασσας για μας τους Μαροκινούς, τη μορφή της χώρας μας και τους τρόπους της ζωής μας τους καθορίζει κυρίως η μεγάλη οροσειρά του Άτλαντα, που πήρε το όνομά της από τους προγόνους σας, τους αρχαίους Έλληνες. Πίστευαν ότι εκεί βρισκόταν ένας γίγαντας που σήκωνε στους ώμους του τον ουρανό.

Η οροσειρά αυτή απλώνεται σε ολόκληρη τη βιορειοδυτική Αφρική, από το Μαρόκο μέχρι την Τυνησία και με την παρουσία της επηρεάζει πολύ το κλίμα και το ανάγλυφο όλων αυτών των χωρών. Επειδή έχει μεγάλο ύψος λειτουργεί σαν φράγμα για τους καυτούς ανέμους της Σαχάρας, τους εμποδίζει να προχωρήσουν προς τη θάλασσα και κάνει αρκετά δροσερές τις ακτές μας. Ταυτόχρονα, σταματά τους υγρούς ανέμους που έρχονται από τον Ατλαντικό και τους αναγκάζει να αφήσουν την υγρασία που μεταφέρουν με τη μορφή βροχής. Έτσι, χάρη στον Άτλαντα, ολόκληρη η βιορειοδυτική Αφρική μοιάζει με ένα “νησί” δροσιάς πολύ διαφορετικό από την απέραντη Σαχάρα που απλώνεται νότια και ανατολικά.

Ο Άτλαντας δε φτάνει μέχρι τις ακτές αλλά αφήνει ελεύθερη μια λωρίδα γης προς τον Ατλαντικό ωκεανό. Έτσι, το Μαρόκο αποτελείται από δύο μέρη, ένα παράλιο αρκετά πεδινό προς τον ωκεανό και ένα ορεινό προς το εσωτερικό.

Το ορεινό τμήμα δεν μπορεί να καλλιεργηθεί, άρα δεν μπορεί να θρέψει πολλούς κατοίκους, αν και το πλούσιο χορτάρι που φυτρώνει στα οροπέδια ανάμεσα στα βουνά διευκολύνει την κτηνοτροφία. Ο πιο σημαντικός πλούτος όμως που μας προσφέρει ο Άτλαντας είναι τα δάση του και τα πλούσια κοιτάσματα ορυκτών που διαθέτει. Και πρέπει να σας πω ότι η πατρίδα μου είναι πολύ ευνοημένη από αυτήν την άποψη.

Το πεδινό τμήμα του Μαρόκου είναι πολύ πιο πυκνοκατοικημένο γιατί οι άνθρωποι προτιμούν να ζουν στις πεδιάδες και όχι στα βουνά. Ένας από τους σημαντικούς λόγους αυτής της προτίμησης είναι το ότι τα νερά που κατεβαίνουν από τα υψώματα σχηματίζουν ποτάμια στις πεδιάδες και κάνουν γόνιμο το έδαφος. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι κανένα από τα ποτάμια της πατρίδας μου δεν είναι πολύ μεγάλο γιατί η έκταση του Μαρόκου είναι μικρή και τα ρυάκια δεν έχουν χώρο να ενωθούν σε ένα μεγάλο ποτάμι αλλά μοιράζονται σε πολλά μικρά. Καθένα απ' αυτά σχηματίζει εύφορες μακρόστενες κοιλάδες στις οποίες καλλιεργούμε δημητριακά, αραποσίτι, εσπεριδοειδή, ελιές και πολλά είδη φρούτων. Πρέπει πάντως να σας πω ότι γενικά, το έδαφος της πατρίδας μου χρειάζεται πολύ δουλειά μεγάλα έργα για να αποδώσει. Γι' αυτό είμαστε αναγκασμένοι να αναζητούμε και άλλες οικονομικές δραστηριότητες, όπως είναι ο τουρισμός. Έτσι, δίπλα στα μικρά χωριά και κτήματα των χωρικών μας μπορεί κανείς να συναντήσει τεράστια πολυτελή ξενοδοχεία που δέχονται εκατομμύρια επισκέπτες κάθε χρόνο.

Ίσως να καταλάβετε καλύτερα τη μορφή της χώρας μου αν σας πω ότι ο Άτλαντας δεν αποτελείται από μια μόνο κορυφογραμμή αλλά από 3 που λέγονται Μεσαίος Άτλας, Ψηλός ή Μέγας Άτλας και Αντιάτλας.

Ο Μεσαίος Άτλαντας απλώνεται προς τις βόρειες ακτές του Μαρόκου. Το ύψος του είναι μέτριο αλλά έχει μεγάλη σημασία επειδή από αυτόν ξεκινούν όλα σχεδόν τα σημαντικά ποτάμια της πατρίδας μου. Παράλληλα προς τις ακτές της Μεσογείου απλώνεται ένα παρακλάδι του, το μακρόστενο βουνό το Ελ Ριφ. Αυτό το βουνό και περιοχή γύρω του είναι ο κύριος χώρος στον οποίο ζουν οι πρώτοι γνωστοί κάτοικοι της χώρας μου, οι Βέρβεροι, άνθρωποι περηφανοί και άνεξάρτητοι. Έχουν δικούς τους αρχηγούς, δύσκολα υπακούουν σε άλλους και τους αρέσει να ζουν με τους δικούς τους κανόνες.

Η δεύτερη αλυσίδα του Άτλαντα, ο Ψηλός ή Μέγας Άτλαντας, έχει κορυφές που ξεπερνούν τα 4.000 μέτρα. Η οροσειρά αυτή έχει πολύ μεγάλη σημασία για το κλίμα και την υδρογραφία της πατρίδας μου άρα και για τη ζωή των ανθρώπων που την κατοικούν.

9. Γεωμορφολογικός χάρτης του Μαρόκου

10. Κοιλάδα Ντρά

11. Αρδευόμενος κήπος

12. Κάσμπα

13. Σχηματικός χάρτης του Μαρόκου

14. Βέρβερος

15. Σχηματικός χάρτης του Μαρόκου

16. Ουάντι με νερό

17. Ουάντι ξερό

18. Εικόνα με ανέμους-
καλλιέργειες-οάσεις
στο Μαρόκο

19. Σταθμός με όαση

20. Μουσικοί
21. Λαϊκή τέχνη
22. Δρόμος
που πουλούν χαλιά
23. Γυναίκα
με καθημερινή φορεσιά
24. Καζαμπλάνκα

Προχωρώντας ακόμα πιο βαθιά προς το εσωτερικό της Αφρικής, μετά τον Υψηλό Άτλαντα ο ταξιδιώτης συναντά τον Αντιάτλαντα. Αυτή η οροσειρά είναι το δριο ανάμεσα στο Μαγκρέμπ και στην Σαχάρα. Πέρα απ' αυτόν αρχίζει η ατέλειωτη έρημος. Τα νερά των βροχών δεν προλαβαίνουν να σχηματίσουν ποτάμια γιατί τα ρυάκια που ξεκινούν από τα ψηλά σημεία εξατμίζονται και χάνονται στον δρόμο πολύ πριν ενωθούν. Μερικές φορές μόνο προλαβαίνουν να σχηματίσουν άγριους χείμαρρους, τα ουάντι, που ξεραίνονται όμως μέσα σε λίγες μέρες.

Σε ορισμένες περιοχές το νερό του Αντιάτλαντα ακολουθεί άλλους δρόμους. Βυθίζεται στο έδαφος και ξαναβγαίνει σε κάποιο άλλο σημείο δημιουργώντας μικρές λίμνες. Γύρω από αυτές τις λίμνες φυτρώνουν φοίνικες και άλλα φυτά και μαζεύονται λίγα ζώα. Αυτοί οι χώροι είναι οι περίφημες οάσεις που έχουν μεγάλη σημασία για τους ανθρώπους της ερήμου. Εκεί μπορούν να διακόψουν προσωρινά το ταξίδι τους και να ξεκουραστούν. Μπορούν ακόμα και να μείνουν μόνιμα αν η ομάδα τους είναι μικρή. Άλλωστε η λέξη όαση προέρχεται από τα ρήματα “ουέχ” και “σάα” που σημαίνουν αντίστοιχα “μένω” και “πίνω”. Χρειάζεται να σας εξηγήσω το γιατί;

Κλείνοντας αυτήν τη σύντομη παρουσίαση της χώρας μου θέλω να σας πω ότι εμείς οι Μαροκινοί είμαστε φιλόξενος λαός που ξέρει να τιμά τους επισκέπτες του. Αν λοιπόν θέλετε να δείτε μια χώρα που θυμίζει αρκετά τη δική σας στις ακτές και τις κοιλάδες της αλλά διαφέρει πολύ σε συνήθειες, ήθη και έθιμα, καλά θα κάνετε να μας επισκεφθείτε. Έχετε πολλά να δείτε.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΟΙΟ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΛΙΝΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
& ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
Ενέργεια 3.2β
Εγκαθίδρυτο Ερευνα